

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDirektiv 2008/106/EF**2014/EØS/56/34****av 19. november 2008****om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå (omarbeiding)(*)**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/25/EF av 4. april 2001 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå⁽³⁾ er blitt betydelig endret flere ganger⁽⁴⁾. I forbindelse med nye endringer i nevnte direktiv bør de aktuelle bestemmelsene omarbeides av klarhetshensyn.
- 2) Tiltak som skal treffes på fellesskapsplan på området sjøsikkerhet og hindring av havforurensning, bør være i samsvar med regler og standarder som er vedtatt på internasjonalt plan.
- 3) For å opprettholde og utvikle sjøfolks kunnskaper og ferdigheter i Fellesskapet er det viktig å rette særlig oppmerksomhet mot maritim opplæring og sjøfolks status i Fellesskapet.

- 4) Et ensartet opplæringsnivå for utstedelse av yrkeskompetansesertifikater til sjøfolk bør sikres av hensyn til sjøsikkerheten.
- 5) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/36/EF av 7. september 2005 om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner⁽⁵⁾ får anvendelse på sjøfartsykker som omfattes av dette direktiv. Det vil bidra til å fremme oppfyllelsen av traktatens forpliktelser om å fjerne hindringer for den frie bevegelighet for personer og tjenester mellom medlemsstatene.
- 6) Den gjensidige godkjenningen av diplomer og eksamensbeviser som er fastsatt i direktiv 2005/36/EF, sikrer ikke nødvendigvis et standardisert opplæringsnivå for alle sjøfolk som tjenestegjør om bord på fartøyer som seiler under en medlemsstats flagg. Dette er imidlertid av avgjørende betydning for sjøsikkerheten.
- 7) Det er derfor viktig å fastsette minstekrav til opplæringsnivå for sjøfolk i Fellesskapet. Dette nivået bør bygge på de opplæringsstandarder som allerede er fastsatt på internasjonalt plan, dvs. Den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk av 1978 (STCW-konvensjonen), revidert i 1995. Alle medlemsstater er parter i denne konvensjonen.
- 8) Medlemsstatene kan fastsette strengere krav enn de minstekravene som er fastsatt i STCW-konvensjonen og i dette direktiv.
- 9) De bestemmelsene i STCW-konvensjonen som er oppført i vedlegget til dette direktiv, bør utfylles med de obligatoriske bestemmelsene i STCW-regelverkets del A (sjøfolks regelverk for opplæring, sertifikater og vakthold). STCW-regelverkets del B inneholder anbefalte retningslinjer som skal hjelpe partene i STCW-konvensjonen og personer som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og håndhevingen av disse tiltakene, med å gi konvensjonen full virkning på en ensartet måte.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 323 av 3.12.2008, s. 33, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 64/2009 av 29. mai 2009 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 47 av 3.9.2009, s. 21.

⁽¹⁾ EUT C 151 av 17.6.2008, s. 35.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 17. juni 2008 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. oktober 2008.

⁽³⁾ EFT L 136 av 18.5.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ Se del A i vedlegg III.

⁽⁵⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 22.

- 10) For å øke sjøsikkerheten og bedre hindre havforurensning bør det i dette direktiv fastsettes bestemmelser om korteste hviletid for vakthavende personell i samsvar med STCW-konvensjonen. Disse bestemmelsene bør få anvendelse uten at det berører bestemmelsene i rådsdirektiv 1999/63/EF av 21. juni 1999 om avtalen om organisering av sjøfolks arbeidstid inngått mellom Sammenslutningen av skipsredere i Den europeiske union (ECSCA) og Sammenslutningen av transportarbeiderforbund i Den europeiske union (FST)⁽¹⁾.
- 11) Medlemsstatene bør treffe og iverksette særlige tiltak for å hindre og straffe bedrageri i forbindelse med sertifikater samt fortsette sine anstrengelser innenfor IMO for å oppnå strenge og gjennomførbare avtaler om global bekjempelse av slik praksis.
- 12) For å øke sjøsikkerheten og hindre havforurensning og tap av menneskeliv bør kommunikasjonen mellom besetningsmedlemmer på fartøyer som seiler i fellesskapsfarvann, forbedres.
- 13) Personell om bord på passasjerfartøyer som er utpekt til å bistå passasjerer i nødssituasjoner, bør være i stand til å kommunisere med passasjerene.
- 14) Besetningsmedlemmer som tjenestegjør om bord på tankskip som frakter skadelig eller forurensende last, bør være i stand til å forebygge ulykker og treffe effektive tiltak i nødssituasjoner. Det er ytterst viktig at det opprettes en passende kommunikasjonsforbindelse mellom skipsføreren, offiserene og mannskapet som oppfyller kravene i dette direktiv.
- 15) Det er av avgjørende betydning å sikre at sjøfolk som er innehavere av sertifikater utstedt av tredjestater og tjenestegjør om bord på fellesskapskip, har et kompetansenivå som tilsvarer det som kreves i henhold til STCW-konvensjonen. Det bør i dette direktiv fastsettes framgangsmåter og felles kriterier for medlemsstatenes godkjenning av sertifikater utstedt av tredjestater som bygger på kravene til opplæring og utstedelse av sertifikater som er vedtatt innenfor rammen av STCW-konvensjonen.
- 16) Av hensyn til sjøsikkerheten bør medlemsstatene godkjenne kvalifikasjoner som beviser et oppnådd kompetansenivå, bare dersom de er utstedt av partene eller på vegne av partene i STCW-konvensjonen, og dersom IMO's sjøsikkerhetskomité har fastslått at disse har oppfylt og fortsatt oppfyller konvensjonens krav til fulle. I påvente av at Sjøikkerhetskomiteen fastslår dette,
- er det nødvendig med en framgangsmåte for foreløpig godkjenning av sertifikater.
- 17) Om nødvendig bør det organiseres inspeksjon av institusjonene for maritim opplæring og av opplæringsprogrammene og -kursene. Det må derfor fastsettes kriterier for en slik inspeksjon.
- 18) Kommisjonen bør bistås av en komité ved utførelsen av oppgavene knyttet til godkjenning av sertifikater utstedt av utdanningsinstitusjoner eller myndigheter i tredjestater.
- 19) Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå, opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002⁽²⁾, bør bistå Kommisjonen med å kontrollere at medlemsstatene oppfyller kravene fastsatt i dette direktiv.
- 20) Medlemsstatene er i egenskap av havnemyndigheter pålagt å øke sikkerheten og fremme hindring av forurensning i fellesskapsfarvann ved å prioritere kontroll med fartøyer som seiler under flagget til en tredjestat som ikke har ratifisert STCW-konvensjonen, og dermed sikre at fartøyer som seiler under en tredjestats flagg, ikke får gunstigere behandling.
- 21) Bestemmelsene om havnestatskontroll bør inngå i dette direktiv i påvente av en endring av rådsdirektiv 95/21/EF⁽³⁾ om havnestatskontroll, for å overføre bestemmelsene om havnestatskontroll som inngår i dette direktiv, til nevnte direktiv.
- 22) Det må fastsettes framgangsmåter for tilpasning av direktivet til endringer i internasjonale konvensjoner og regelverk.
- 23) De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette direktiv, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er gitt Kommisjonen⁽⁴⁾.
- 24) Kommisjonen bør særlig få myndighet til å endre dette direktiv for innenfor direktivets virkeområde å anvende senere endringer av visse internasjonale regelverk og relevante endringer av Fellesskapets regelverk. Ettersom disse tiltakene er allmenne og har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, må de vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF.
- 25) De nye bestemmelsene som innføres i dette direktiv, gjelder bare komitéframgangsmåter. Det er derfor ikke nødvendig at de innarbeides i medlemsstatene.

⁽¹⁾ EFT L 167 av 2.7.1999, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 157 av 7.7.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

26) Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstatens forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning av direktivene oppført i del B i vedlegg III —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

Definisjoner

I dette direktiv menes med:

1. «skipsfører» den personen som har kommandoen på et fartøy,
2. «offiser» et annet besetningsmedlem enn skipsføreren utnevnt til en slik funksjon i henhold til nasjonale lover og forskrifter, eller i mangel av slike, i henhold til tariffavtale eller sedvane,
3. «dekksoffiser» en offiser som er kvalifisert i samsvar med bestemmelsene i kapittel II i vedlegg I,
4. «overstyrmann» den offiser som er nest etter skipsføreren i rang, og som overtar kommandoen på fartøyet i tilfelle skipsføreren blir tjenestedyktig,
5. «maskinoffiser» en offiser som er kvalifisert i samsvar med bestemmelsene i kapittel III i vedlegg I,
6. «maskinsjef» den øverste maskinoffiser som er ansvarlig for fartøyets framdriftsmaskineri og for drift og vedlikehold av mekaniske og elektriske installasjoner på fartøyet,
7. «førstemaskinist» den maskinoffiser som er nest etter maskinsjefen i rang, og som overtar ansvaret for fartøyets framdriftsmaskineri og for drift og vedlikehold av mekaniske og elektriske installasjoner på fartøyet i tilfelle maskinsjefen blir tjenestedyktig,
8. «maskinassistent» en person som er under opplæring for å bli maskinoffiser, og som er tildelt denne betegnelsen i henhold til nasjonale lover eller forskrifter,
9. «radiooperatør» en person som innehar et forskriftsmessig sertifikat utstedt eller godkjent av vedkommende myndigheter i samsvar med bestemmelsene i radioreglementet,
10. «mannskap» medlem av fartøyets besetning som ikke er skipsfører eller offiser,
11. «sjøgående fartøy» et fartøy som ikke seiler utelukkende på innlands vannveier eller i farvann som befinner seg innenfor eller i umiddelbar nærhet av beskyttede farvann eller områder der havnebestemmelser får anvendelse,
12. «fartøy som seiler under en medlemsstats flagg» et fartøy som er registrert i en medlemsstat og seiler under medlemsstatens flagg i samsvar med medlemsstatens lovgivning; et fartøy som ikke svarer til denne definisjonen, skal anses som et fartøy som seiler under en tredjestats flagg,
13. «fart nær kystlandet» fart i nærheten av en medlemsstats kyst, som definert av denne medlemsstaten,
14. «framdriftskraft» den høyeste samlede kontinuerlige merkeytelsen i kilowatt av fartøyets samlede framdriftsmaskineri, som angitt på fartøyets registreringsbevis eller annet offisielt dokument,
15. «oljetankskip» et fartøy bygd for og brukt til transport av olje eller oljeprodukter i bulk,
16. «kjemikalietankskip» et lasteskip bygd eller tilpasset for og brukt til transport i bulk av ethvert flytende produkt som er oppført i kapittel 17 i det internasjonale regelverket for bygging og utrusting av skip som fører farlige kjemikalier i bulk, i gjeldende versjon,
17. «gass-tankskip» et lasteskip bygd eller tilpasset for og brukt til transport i bulk av enhver flytende gass eller et annet produkt som er oppført i kapittel 19 i det internasjonale regelverket for skip som fører flytende gasser i bulk, i gjeldende versjon,
18. «radioreglement» det reviderte radioreglement som er vedtatt av verdens radiokonferanse for mobiltjeneste, i gjeldende versjon,
19. «passasjerfartøy» et sjøgående fartøy som transporterer mer enn 12 passasjerer,
20. «fiskefartøy» et fartøy brukt til fangst av fisk eller andre av havets levende ressurser,
21. «STCW-konvensjonen» den internasjonale sjøfartsorganisasjons (IMO) konvensjon av 1978 om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk slik den anvendes på de aktuelle spørsmål, idet det tas hensyn til overgangsbestemmelsene i konvensjonens artikkel VII og regel I/15 og herunder, der dette er relevant, gjeldende bestemmelser i STCW-regelverket, alle i gjeldende versjon,
22. «radiotjeneste» omfatter alt etter forholdene vakthold, teknisk vedlikehold og reparasjoner i samsvar med radioreglementet, Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (1974) (SOLAS 74) og de av anbefalingene fra IMO som den enkelte medlemsstat finner relevante, i gjeldende versjon,

23. «roro-passasjerskip» et passasjerskip med roro-lasterom eller spesiallasterom som definert i SOLAS 74, i gjeldende versjon,
24. «STCW-regelverk» sjøfolks regelverk for opplæring, sertifikater og vakthold, som vedtatt ved 1995-konferansens resolusjon 2, i gjeldende versjon,
25. «funksjon» et sett av oppgaver, plikter og ansvarsområder slik de er spesifisert i STCW-regelverket, som er nødvendige for fartøyets drift, sikkerhet for menneskeliv til sjøs og vern av havmiljøet,
26. «selskap» fartøyets eier eller enhver annen organisasjon eller person, f.eks. reder eller totalbefrakter, som har overtatt ansvaret for driften av fartøyet fra eieren, og som ved overtakelse av ansvaret har samtykket i å overta alle plikter og alt ansvar som selskapet pålegges ved dette direktiv,
27. «behørig sertifikat» et sertifikat som er utstedt og påtegnet i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, og som gir dets rettmessige innehaver rett til å tjenestegjøre i en bestemt stilling og ivareta de fastsatte funksjonene på det ansvarsnivået som er spesifisert i sertifikatet, om bord på et fartøy med fastsatt type, tonnasje, effekt og framdriftsinnretning, under en bestemt overfart,
28. «fartstid» tjeneste om bord på et fartøy som kreves for utstedelse av et sertifikat eller annen kvalifikasjon,
29. «godkjent» godkjent av en medlemsstat i samsvar med dette direktiv,
30. «tredjestat» en stat som ikke er en medlemsstat,
31. «måned» en kalendermåned eller 30 dager sammenlagt av tidsrom på mindre enn én måned.

Artikkel 2

Virkeområde

Dette direktiv får anvendelse på sjøfolk nevnt i dette direktiv som tjenestegjør om bord på sjøgående fartøyer som seiler under en medlemsstats flagg, unntatt

- krigsskip, militære hjelpefartøyer eller andre skip som eies eller drives av en medlemsstat, og som utelukkende benyttes i ikke-kommersiell statstjeneste,
- fiskefartøyer,
- lystfartøyer som ikke benyttes i kommersiell trafikk,

- treskip av primitiv konstruksjon.

Artikkel 3

Opplæring og sertifikater

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at sjøfolk som tjenestegjør om bord på et fartøy nevnt i artikkel 2, minst har fått opplæring i samsvar med kravene i STCW-konvensjonen slik de er gjengitt i vedlegg I til dette direktiv, og innehar et sertifikat i henhold til artikkel 4 eller et behørig sertifikat som definert i artikkel 1 nr. 27.

2. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at besetningsmedlemmer som er pålagt å ha et sertifikat i samsvar med regel III/10.4 i SOLAS 74, har fått opplæring og innehar et sertifikat i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 4

Sertifikat

Med «sertifikat» menes ethvert gyldig dokument, uansett betegnelse, som er utstedt av vedkommende myndighet i en medlemsstat eller med denne myndighets tillatelse i samsvar med artikkel 5 og med kravene fastsatt i vedlegg I.

Artikkel 5

Sertifikater og påtegninger

- Sertifikater skal utstedes i samsvar med artikkel 11.
- Sertifikater til skipsførere, offiserer og radiooperatører skal påtegnes av medlemsstatene i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.
- Sertifikater skal utstedes i samsvar med punkt 1 i regel I/2 i STCW-konvensjonen.
- Når det gjelder radiooperatører, kan medlemsstatene
 - innlemme de tilleggskunnskaper som kreves i gjeldende regler, i eksamenen som holdes for utstedelse av et sertifikat i samsvar med radioreglementet, eller
 - utstede et eget sertifikat som angir at innehaveren har de tilleggskunnskaper som kreves etter gjeldende regler.
- Dersom en medlemsstat ønsker det, kan påtegningene innlemmes i malen for sertifikater som utstedes, som fastsatt i avsnitt A-I/2 i STCW-regelverket. I så fall skal malen i punkt 1 i avsnitt A-I/2 brukes. Hvis ikke skal formularet som brukes, være det som er oppført i punkt 2 i nevnte avsnitt. Påtegninger skal foretas i samsvar med artikkel VI punkt 2 i STCW-konvensjonen.

6. En medlemsstat som godkjenner et sertifikat etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 19 nr. 2, skal påtegne sertifikatet for å bekrefte sin godkjenning. Påtegningsformularet som brukes, skal være i samsvar med punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-regelverket.

7. Påtegningene nevnt i nr. 5 og 6

- a) kan utstedes som egne dokumenter,
- b) skal alle ha et eget nummer, med unntak av påtegningene som attesterer utstedelsen av et sertifikat, som kan ha samme nummer som vedkommende sertifikat, forutsatt at dette har et eget nummer, og
- c) utløper når sertifikatet påtegningen gjelder, utløper eller tilbakekalles, settes midlertidig ut av kraft eller oppheves av medlemsstaten eller tredjestaten som har utstedt det, og i alle tilfeller ikke senere enn fem år etter påtegningens utstedelsesdato.

8. Stillingen som innehaveren av et sertifikat har tillatelse til å tjenestegjøre i om bord, skal spesifiseres i påtegningsformularet med nøyaktig samme ordlyd som den som brukes i den berørte medlemsstats gjeldende krav til sikkerhetsbemanning.

9. Medlemsstatene kan bruke et formular som er forskjellig fra det som er oppført i avsnitt A-I/2 i STCW-regelverket, forutsatt at formularet som brukes, minst inneholder de obligatoriske opplysningene, som skal foreligge med latinske bokstaver og arabertall, og der det tas hensyn til de variasjonene som tillates i henhold til avsnitt A-I/2.

10. Med forbehold for artikkel 19 nr. 7 skal originalen til ethvert sertifikat som kreves i dette direktiv, finnes om bord på fartøyet der innehaveren tjenestegjør.

Artikkel 6

Opplæringskrav

Opplæringen som kreves i henhold til artikkel 3, skal gis i en form som passer til de teoretiske kunnskaper og praktiske ferdigheter som kreves i henhold til vedlegg I, særlig når det gjelder bruken av livrednings- og brannslukkingsutstyr, og skal være godkjent av vedkommende myndighet eller organ utpekt av den enkelte medlemsstat.

Artikkel 7

Prinsipper som gjelder for fart nær kystlandet

1. Når de definerer fart nær kystlandet, skal medlemsstatene ikke pålegge sjøfolk i tjeneste på fartøyer som har tillatelse til å seile under en annen medlemsstats flagg eller flagget til en annen part i STCW-konvensjonen, og som seiler i kystfart, krav til opplæring, erfaring eller sertifikater som er strengere enn kravene de pålegger sjøfolk i tjeneste om bord på fartøyer som har tillatelse til å seile under eget flagg. Medlemsstatene skal ikke i noe tilfelle pålegge sjøfolk som tjenestegjør på fartøyer som seiler under en annen medlemsstats flagg eller flagget til

en annen part i STCW-konvensjonen, krav som er strengere enn kravene i dette direktiv som gjelder for fartøyer som ikke seiler i fart nær kystlandet.

2. Med hensyn til fartøyer som har tillatelse til å seile under en medlemsstats flagg, og som regelmessig seiler i fart nær kystlandet til en annen medlemsstat eller en annen part i STCW-konvensjonen, skal medlemsstaten som fartøyet har tillatelse til å seile under flagget til, pålegge sjøfolk som tjenestegjør om bord på disse fartøyene, krav til utdanning, erfaring og sertifikater som minst tilsvarer kravene pålagt av medlemsstaten eller parten i STCW-konvensjonen som fartøyet seiler i fart nær kystlandet til, forutsatt at disse ikke er strengere enn kravene i dette direktiv som gjelder for fartøyer som ikke seiler i fart nær kystlandet. Sjøfolk som tjenestegjør om bord på et fartøy med en fart som går utover det en medlemsstat har definert som fart nær kystlandet, og som kommer inn i farvann som ikke omfattes av denne definisjonen, skal oppfylle de relevante kravene i dette direktiv.

3. En medlemsstat kan innrømme et fartøy som har tillatelse til å seile under dens flagg, fordelene som følger av bestemmelsene i dette direktiv for fart nær kystlandet, dersom fartøyet regelmessig seiler i fart nær kystlandet som definert av medlemsstaten, langs kysten til en medlemsstat som ikke er part i STCW-konvensjonen.

4. Når det gjøres vedtak om definisjonen av fart nær kystlandet og vilkårene for nødvendig undervisning og opplæring på dette området i samsvar med bestemmelsene i nr. 1, 2 og 3, skal medlemsstatene meddele Kommisjonen de nærmere bestemmelsene de har vedtatt.

Artikkel 8

Forebygging av bedrageri og annen ulovlig praksis

1. Medlemsstatene skal treffe og iverksette hensiktsmessige tiltak for å hindre bedrageri og annen ulovlig praksis i forbindelse med sertifiseringsprosessen eller sertifikater utstedt og påtegnet av deres vedkommende myndigheter, og skal fastsette sanksjoner som er virkningsfulle, står i forhold til overtredelsen og virker avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal utpeke de nasjonale myndighetene som skal ha ansvaret for å oppdage og bekjempe bedrageri og annen ulovlig praksis og for å utveksle opplysninger om sertifisering av sjøfolk med vedkommende myndigheter i andre medlemsstater og i tredjestater.

Medlemsstatene skal umiddelbart underrette de andre medlemsstatene og Kommisjonen om nærmere opplysninger om slike vedkommende nasjonale myndigheter.

Medlemsstatene skal også umiddelbart underrette alle tredjestater som de har inngått en overenskomst med i samsvar med punkt 1.2 i regel I/10 i STCW-konvensjonen, om nærmere opplysninger om slike vedkommende nasjonale myndigheter.

3. På anmodning fra en vertsstat skal vedkommende myndigheter i en annen medlemsstat framlegge skriftlig bekreftelse på eller avkreftelse av gyldigheten av sjøfolks sertifikater, tilhørende påtegninger eller alle andre underlagsdokumenter om opplæring utstedt i den andre medlemsstaten.

Artikkel 9

Strafferettslige eller disiplinære sanksjoner

1. Medlemsstatene skal fastsette metoder og framgangsmåter for å foreta en upartisk undersøkelse av enhver innrapportert inkompetanse, handling eller unnlatelse som direkte kan true sikkerheten for liv eller eiendom til sjøs eller havmiljøet, og som utøves av innehavere av sertifikater eller påtegninger utstedt av denne medlemsstaten, under utførelsen av arbeidsoppgavene tilknyttet disse sertifikatene, samt for å tilbakekalle, midlertidig oppheve og erklære ugyldig slike sertifikater av nevnte grunner og for å forhindre bedrageri.

2. Hver medlemsstat skal fastsette de strafferettslige eller disiplinære sanksjoner som skal pålegges dersom bestemmelsene i medlemsstatens nasjonale lovgivning for iverksetting av dette direktiv ikke overholdes av skip som har tillatelse til å seile under medlemsstatens flagg, eller av sjøfolk med behørig sertifikat utstedt av denne medlemsstaten.

3. Slike strafferettslige eller disiplinære sanksjoner skal særlig fastsettes og pålegges dersom

- a) et selskap eller en skipsfører har ansatt en person som ikke innehar et sertifikat som kreves i dette direktiv,
- b) en skipsfører har tillatt en person som ikke innehar sertifikatet som kreves i dette direktiv, en gyldig dispensasjon eller dokumentet pålagt i henhold til artikkel 19 nr. 7, å ivareta en funksjon eller tjenestegjøre i en stilling som i henhold til dette direktiv skal ivaretas av en person som innehar behørig sertifikat, eller
- c) en person ved hjelp av bedrageri eller falske papirer har oppnådd å bli ansatt for å ivareta en funksjon eller tjenestegjøre i en stilling som i henhold til dette direktiv skal ivaretas av en person som innehar et sertifikat eller en dispensasjon.

4. Medlemsstater som under sin jurisdiksjon har et selskap eller en person som det er god grunn til å mistenke for å ha vært ansvarlig for eller kjent til et åpenbart brudd på bestemmelsene i dette direktiv nevnt i nr. 3, skal tilby seg å samarbeide med enhver medlemsstat eller enhver annen part i STCW-konvensjonen som meddeler dem sin hensikt om å reise sak under sin jurisdiksjon.

Artikkel 10

Kvalitetsstandarder

1. Medlemsstatene skal forsikre seg om at
 - a) all opplæring, vurdering av kompetanse, utstedelse av sertifikater, påtegning og fornyelse av gyldighet som utføres av ikke-statlige enheter eller organer som står under deres myndighet, blir løpende overvåket innenfor rammen av et kvalitetsstandardsystem for å sikre at de fastsatte målene nås, herunder dem som angår instruktørers og sensorers kvalifikasjoner og erfaring,
 - b) det finnes et kvalitetsstandardsystem dersom statlige enheter eller organer utøver slik virksomhet,
 - c) målene for undervisning og opplæring og de tilhørende kompetansestandardene er tydelig definert, og at nivået for kunnskap, forståelse og egnethet som tilsvarer eksamenene og vurderingene som kreves i henhold til STCW-konvensjonen, er fastsatt,
 - d) virkeområdet for kvalitetsstandardene dekker administrasjon av systemet for utstedelse av sertifikater, alle opplæringskurs og -programmer, eksamener og vurderinger som utføres av medlemsstaten eller under dens myndighet, samt de kvalifikasjoner og den erfaring som kreves av instruktører og sensorer, samtidig som det tas hensyn til de prinsipper, systemer og interne kvalitetskontroller og -undersøkelser som er fastsatt for å sikre at de fastsatte målene nås.

Målene og de tilhørende kvalitetsstandardene nevnt i bokstav c) ovenfor kan fastsettes særskilt for de enkelte kurs og opplæringsprogrammer, og skal omfatte administrasjonen av systemet for utstedelse av sertifikater,

2. Medlemsstatene skal også sikre at en uavhengig vurdering av virksomheten for tilegnelse og vurdering av kunnskap, forståelse, egnethet og kompetanse samt av administrasjonen av systemet for utstedelse av sertifikater foretas minst hvert femte år av kvalifiserte personer som ikke selv er involvert i den nevnte virksomheten, for å kontrollere at
 - a) alle interne kontroll-, overvåkings- og oppfølgingstiltak er i samsvar med de planlagte metodene og de dokumenterte framgangsmåtene, og at de effektivt sikrer at de fastsatte målene nås,
 - b) resultatene av hver uavhengige vurdering dokumenteres og oversendes dem som er ansvarlige for området som er vurdert,
 - c) det raskt treffes tiltak for å avhjelpe mangler.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen en rapport om vurderingen utført i henhold til nr. 2 innen seks måneder fra datoen da vurderingen ble foretatt.

Artikkel 11

Krav til fysisk skikkethet – utstedelse og registrering av sertifikater

1. Medlemsstatene skal fastsette krav til fysisk skikkethet som sjøfolk skal oppfylle, særlig med hensyn til syn og hørsel.

2. Medlemsstatene skal påse at sertifikater utstedes bare til søkere som oppfyller kravene i denne artikkel.

3. Søkere til sertifikatene skal på tilfredsstillende måte bevise

- a) sin identitet,
- b) at de minst oppfyller alderskravet fastsatt i regelen i vedlegg I for sertifikatet det søkes om,
- c) at de oppfyller kravene til fysisk skikkethet fastsatt av medlemsstaten, særlig med hensyn til syn og hørsel, og at de innehar et gyldig dokument som attesterer deres fysiske skikkethet, utstedt av en behørig kvalifisert lege som er godkjent av vedkommende myndighet i medlemsstaten,
- d) at de har opptjent fartstid og fullført enhver tilknyttet obligatorisk opplæring som kreves i reglene i vedlegg I for sertifikatet det søkes om, og
- e) at de overholder kompetansesstandardene fastsatt i reglene i vedlegg I for stillingene, funksjonene og nivåene som skal angis i sertifikatets påtegning.

4. Medlemsstatene forplikter seg til å

- a) føre ett eller flere registre over alle sertifikater og påtegninger for skipsførere og offiserer og eventuelt mannskap som er utstedt, har utløpt eller er fornyet, midlertidig opphevet, erklært ugyldig eller meldt tapt eller ødelagt samt over dispensasjoner som er gitt, og
- b) gjøre opplysninger om statusen til slike sertifikater, påtegninger og dispensasjoner tilgjengelige for andre medlemsstater eller parter i STCW-konvensjonen og for selskaper som ønsker å kontrollere at sertifikater som forelegges dem av sjøfolk som ønsker å få dem godkjent, eller som ønsker ansettelse om bord på et fartøy, er ekte og gyldige.

Artikkel 12

Fornyelse av sertifikater

1. For fortsatt å kunne være kvalifisert til tjeneste til sjøs skal enhver skipsfører, offiser eller radiooperatør som innehar et sertifikat utstedt eller godkjent i henhold til et annet kapittel i vedlegg I enn kapittel VI, og som tjenestegjør til sjøs eller har til hensikt å gå tilbake til tjeneste til sjøs etter en periode på land, med mellomrom som ikke overstiger fem år,

- a) oppfylle kravene til fysisk skikkethet fastsatt i artikkel 11, og
- b) bevise at vedkommende fortsatt har den nødvendige faglige kompetanse i henhold til avsnitt A-I/11 i STCW-regelverket.

2. Enhver skipsfører, offiser og radiooperatør skal, for å kunne fortsette å tjenestegjøre om bord på skip som det er internasjonal enighet om å kreve spesialopplæring for, ha fullført og bestått den godkjente relevante opplæringen.

3. Hver medlemsstat skal sammenligne kompetansesstandardene som er fastsatt for søkere til sertifikater utstedt før 1. februar 2002, med dem som er definert for vedkommende sertifikat i STCW-regelverkets del A, og avgjøre om det er nødvendig å kreve at innehaverne av slike sertifikater gjennomfører egnet opplæring for å oppfriske og ajourføre sine kunnskaper, eller om deres kompetanse skal vurderes.

Oppfriskings- og ajourføringskursene skal være godkjent og særlig omhandle endringer i relevante nasjonale og internasjonale regler for sikkerhet for menneskeliv til sjøs og vern av havmiljøet samt ta hensyn til enhver ajourføring av den aktuelle kompetansesstandard.

4. Hver medlemsstat skal i samråd med de berørte parter opprette eller oppmuntre til at det opprettes en ordning for oppfriskings- og ajourføringskurs, som fastsatt i avsnitt A-I/11 i STCW-regelverket.

5. Hver medlemsstat skal, for å ajourføre kunnskapene til skipsførere, offiserer og radiooperatører, sørge for at teksten til nylige endringer av nasjonale og internasjonale regelverk om sikkerhet for menneskeliv til sjøs og vern av havmiljøet gjøres tilgjengelig for skipene som har tillatelse til å seile under vedkommende medlemsstats flagg.

Artikkel 13

Bruk av simulatorer

1. Ytelsesstandardene og andre bestemmelser i avsnitt A-I/12 i STCW-regelverket samt andre krav fastsatt i del A i STCW-regelverket som omhandler ethvert aktuelt sertifikat, skal overholdes når det gjelder

- a) all obligatorisk opplæring basert på simulatorer,

- b) enhver vurdering av kompetanse fastsatt i del A i STCW-regelverket som foretas ved hjelp av simulator, og
- c) enhver demonstrasjon, ved bruk av simulator, av opprettholdt kompetanse i henhold til del A i STCW-regelverket.
2. Dersom medlemsstatene ønsker det, kan simulatorer som er installert eller tatt i bruk før 1. februar 2002, fritas for å overholde ytelsesstandardene fastsatt i nr. 1 fullt ut.

Artikkel 14

Selskapenes ansvar

1. Medlemsstatene skal i samsvar med bestemmelsene i nr. 2 og 3 holde selskapene ansvarlige for at sjøfolk på deres skip tjenestegjør i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv, og kreve at hvert selskap påser at
- a) alle sjøfolk som skal tjenestegjøre på et av selskapets skip, innehar behørig sertifikat i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv og bestemmelsene vedtatt av medlemsstaten,
- b) dets skip er bemannet i samsvar med medlemsstatens gjeldende krav til sikkerhetsbemanning,
- c) dokumenter og opplysninger om alle sjøfolk som er ansatt om bord på dets skip, ajourføres og er lett tilgjengelige, herunder, men ikke begrenset til, dokumenter og opplysninger om deres erfaring, opplæring, fysiske skikkethet og kompetanse til å utføre arbeidsoppgavene de er tildelt,
- d) sjøfolk som er ansatt om bord på et av dets fartøyer, gjøres kjent med sine bestemte arbeidsoppgaver og fartøyets innretninger, installasjoner, utstyr, rutiner og egenskaper som er relevante for arbeidsoppgavene de skal utføre rutinemessig eller i nødssituasjoner,
- e) fartøyets mannskap effektivt kan samordne sine gjøremål i nødssituasjoner og ved utførelsen av funksjoner som er avgjørende for sikkerheten eller for å hindre eller begrense forurensning.
2. Selskapene, skipsførerne og besetningsmedlemmene skal hver for seg ha ansvar for å påse at alle kravene i denne artikkel oppfylles til fulle, og at alle andre nødvendige tiltak treffes for at hvert besetningsmedlem skal kunne bidra bevisst og fagmessig til en sikker drift av fartøyet.
3. Selskapet skal overlevere skipsføreren på alle fartøyer som dette direktiv får anvendelse på, skriftlige instruksjoner om hvilken praksis og hvilke framgangsmåter som skal følges

for å sikre at alle sjøfolk som er nyansatt om bord på fartøyet, får tilstrekkelig mulighet til å bli kjent med fartøyets utstyr, driftsmetoder og andre ordninger som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine arbeidsoppgaver på en tilfredsstillende måte, før de får ansvaret for disse arbeidsoppgavene. Denne praksisen og disse rutinene skal innebære

- a) at alle nyansatte sjøfolk gis rimelig tid til å bli kjent med
- i) det særlige utstyret de skal bruke eller betjene, og
- ii) fartøyets særlige framgangsmåter og bestemmelser for vakthold, sikkerhet, vern av miljøet og nødssituasjoner som de bør kjenne til for å kunne utføre arbeidsoppgavene de er tildelt på en tilfredsstillende måte, og
- b) at det utpekes et erfarent mannskapsmedlem som skal ha ansvaret for å sikre at alle nyansatte sjøfolk får mulighet til å motta grunnleggende opplysninger på et språk de forstår.

Artikkel 15

Skikkethet til tjeneste

1. For å forhindre tretthet skal medlemsstatene fastsette og håndheve hviletid for vakthavende personell og kreve at vaktssystemene organiseres slik at vakthavende personells effektivitet ikke reduseres av tretthet, og at arbeidsoppgavene utformes slik at mannskap som har første vakt på begynnelsen av en reise, og mannskap som har påfølgende avløsende vakter, er tilstrekkelig uthvilt og skikket til tjeneste på alle andre måter.
2. Alle personer som er tildelt arbeid som vakthavende offiser eller mannskap som inngår i vekten, skal få mulighet til å hvile minst ti timer for hver 24-timersperiode.
3. Hviletidene kan fordeles på høyst to perioder, der den ene skal være på minst seks timer.
4. Bestemmelsene om hviletid fastsatt i nr. 1 og 2 får ikke nødvendigvis anvendelse i nødssituasjoner eller under øvelser, eller under ekstraordinære driftsforhold.
5. Uten hensyn til bestemmelsene i nr. 2 og 3 kan minsteperioden på ti timer reduseres til minst seks sammenhengende timer, forutsatt at en slik reduksjon ikke pålegges i mer enn to dager, og at det innvilges minst 70 timers hviletid for hver sjudagersperiode.

6. Medlemsstatene skal kreve at vaktplanen slås opp på et lett tilgjengelig sted.

Artikkel 16

Dispensasjon

1. Under omstendigheter der det er særlig nødvendig, kan vedkommende myndigheter, dersom det etter deres oppfatning ikke utgjør en fare for personer, eiendom eller miljø, utstede en dispensasjon som tillater en bestemt sjømann å tjenestegjøre på et bestemt skip for et bestemt tidsrom på inntil seks måneder, i funksjoner vedkommende ikke innehar et forskriftsmessig sertifikat for, forutsatt at vedkommende myndigheter er overbevist om at personen er tilstrekkelig kvalifisert til å ivareta oppgavene i den ledige stillingen på en betryggende måte; det skal imidlertid ikke gis dispensasjon for stillingen som radiooperatør, med mindre annet er fastsatt i relevante bestemmelser i radioreglementet. Det skal ikke gis dispensasjon til en skipsfører eller maskinsjef, med mindre det foreligger forse majeure, og da bare for et kortest mulig tidsrom.

2. En dispensasjon for en bestemt stilling skal bare gis en person som er i besittelse av det sertifikat som kreves for å inneha stillingen umiddelbart under. Når det ikke kreves noe sertifikat for den lavere stillingen, kan dispensasjonen gis en person hvis kvalifikasjoner og erfaring etter vedkommende myndighets oppfatning klart tilsvarer de kvalifikasjoner og den erfaring som kreves for den stillingen som skal fylles, forutsatt at denne personen, dersom vedkommende ikke innehar et forskriftsmessig sertifikat, pålegges å bestå en prøve godkjent av vedkommende myndigheter for å vise at en slik dispensasjon trygt kan gis. Dessuten skal vedkommende myndigheter påse at den aktuelle stillingen så snart som mulig fylles av en innehaver av et forskriftsmessig sertifikat.

Artikkel 17

Medlemsstatenes ansvar med hensyn til opplæring og vurdering

1. Medlemsstatene skal utpeke de myndigheter eller organer som skal

- a) gi opplæringen omhandlet i artikkel 3,
- b) organisere og/eller føre tilsyn med de eksamener som eventuelt kreves,
- c) utstede sertifikatene omhandlet i artikkel 11, og
- d) gi dispensasjonene fastsatt i artikkel 16.

2. Medlemsstatene skal påse følgende:

- a) All opplæring og vurdering av sjøfolk skal
 - i) være oppbygd i samsvar med skriftlige programmer, herunder metoder og midler for gjennomføringen,

framgangsmåter og kursmateriell som er nødvendige for å overholde den fastsatte kompetansestandard, og

- ii) utføres, overvåkes, vurderes og støttes av personer som er kvalifisert i henhold til bokstav d), e) og f).
- b) Personer som foretar opplæring eller vurdering om bord på et fartøy, skal gjøre dette bare dersom slik opplæring eller vurdering ikke innvirker negativt på den normale driften av fartøyet, og de kan vie sin tid og oppmerksomhet til slik opplæring eller vurdering.
- c) Instruktører, tilsynsførere og sensorer skal ha kvalifikasjoner som samsvarer med de aktuelle typene av og nivåene for opplæring eller vurdering av kompetansen til sjøfolk om bord eller på land.
- d) Enhver person som utfører opplæring i tjenesten av sjøfolk, om bord eller på land, som er ment å gi dem de kvalifikasjoner som kreves for å motta et sertifikat i henhold til dette direktiv, skal
 - i) ha oversikt over hele opplæringsprogrammet og forstå de særskilte målene som er satt for den aktuelle typen av opplæring som gis,
 - ii) være kvalifisert for oppgaven som opplæringen er rettet inn mot, og,
 - iii) dersom simulator benyttes under opplæringen,
 - ha fått relevant veiledning i instruksjonsteknikker til bruk ved simulatorentrening, og
 - ha praktisk erfaring med betjening av den aktuelle typen simulator.
- e) Enhver person som er ansvarlig for å føre tilsyn med opplæring i tjenesten av sjøfolk som er ment å gi dem mulighet til å oppnå et sertifikat, skal ha en helhetlig forståelse av opplæringsprogrammet og de særskilte målene som er satt for hver type av opplæring.
- f) Enhver person som foretar vurdering av sjøfolks kompetanse, om bord eller på land, som er ment å gi dem de kvalifikasjoner som kreves for å motta et sertifikat i henhold til dette direktiv, skal
 - i) ha tilstrekkelige kunnskaper om og innsikt i kompetansen som skal bedømmes,
 - ii) være kvalifisert for oppgaven som vurderingen gjelder,
 - iii) ha fått tilstrekkelig veiledning i vurderingsmetoder og -praksis,
 - iv) ha praktisk vurderingserfaring, og

- v) dersom simulator benyttes ved vurderingen, ha praktisk erfaring fra vurdering med den aktuelle typen simulator som er opparbeidet under tilsyn av en erfaren sensor og til dennes tilfredshet.
- g) En medlemsstat som innenfor rammen av sine krav til utstedelse av et sertifikat godkjenner en opplæring, en utdanningsinstitusjon eller en kvalifikasjon gitt av en utdanningsinstitusjon, skal sørge for at kvalitetsstandardene i artikkel 10 får anvendelse på instruktørens og sensorens kvalifikasjoner og erfaring. Kvalifikasjonene, erfaringen og anvendelsen av kvalitetsstandardene skal omfatte en egnet opplæring i instruksjonsteknikker og i opplærings- og vurderingsmetoder og -praksis, og skal oppfylle alle relevante krav i bokstav d), e) og f).

Artikkel 18

Kommunikasjon om bord

Medlemsstatene skal påse at

- a) det om bord på ethvert fartøy som seiler under en medlemsstats flagg, uten at bestemmelsene i bokstav b) og d) berøres, til enhver tid finnes egnede midler som muliggjør god muntlig kommunikasjon med hensyn til sikkerhet, mellom alle medlemmer av fartøyets besetning, særlig slik at det sikres at meldinger og anvisninger mottas til rett tid og forstås riktig,
- b) det om bord på alle passasjerfartøyer som seiler under en medlemsstat flagg, og om bord på alle passasjerfartøyer som starter og/eller avslutter en reise i en medlemsstats havn, opprettes et felles arbeidsspråk som nedtegnes i skipsdagboken, for å sikre at mannskapet handler effektivt i sikkerhetsspørsmål.

Selskapet eller eventuelt skipsføreren fastsetter hvilket arbeidsspråk som er hensiktsmessig, og det skal kreves at alle sjøfolkene forstår og eventuelt kan gi ordrer og instruksjoner samt avlegge rapport på dette språket.

Dersom arbeidsspråket ikke er et offisielt språk i medlemsstaten, skal alle planer og lister som slås opp, inneholde en oversettelse til arbeidsspråket,

- c) personell om bord på passasjerfartøyer som ifølge mannskapslisten har til oppgave å bistå passasjerer i nødssituasjoner, lett kan identifiseres og har tilstrekkelige kommunikasjonsferdigheter for dette formål, idet det tas hensyn til en passende og hensiktsmessig kombinasjon av følgende kriterier:
- i) språket eller språkene i de landene passasjerene transportert på en bestemt rute hovedsakelig kommer fra,

- ii) sannsynligheten for at ferdigheten i å bruke et elementært engelsk ordforråd til å gi grunnleggende anvisninger kan innebære en mulighet for kommunikasjon med en passasjer som trenger hjelp, uansett om passasjerens og besetningsmedlemmet har et felles språk,
- iii) det eventuelle behov for å gjøre seg forstått på andre måter i en nødssituasjon der verbal kommunikasjon er umulig (f.eks. ved å demonstrere, bruke tegnspråk eller påvise stedet der det finnes anvisninger, mønstringsstasjoner, redningsutstyr eller rømmingsveier),
- iv) i hvilket omfang fullstendige sikkerhetsanvisninger er gitt passasjerene på deres morsmål, og
- v) de språk som kan anvendes i en nødssituasjon eller under en øvelse ved utsending av meldinger for å gi passasjerene livsviktig veiledning og gjøre det lettere for besetningsmedlemmene å bistå passasjerene,
- d) skipsføreren, offiserene og mannskapet om bord på oljetankskip, kjemikalietankskip og gasstankskip som seiler under en medlemsstats flagg, er i stand til å kommunisere med hverandre på ett eller flere felles arbeidsspråk,
- e) det finnes egnede muligheter for kommunikasjon mellom fartøyet og myndighetene på land; denne kommunikasjonen skal foregå i samsvar med kapittel V regel 14 punkt 4 i SOLAS 74,
- f) medlemsstatene når de foretar havnestatskontroll i samsvar med direktiv 95/21/EF, også kontrollerer om fartøyer som seiler under en tredjestats flagg, etterkommer denne artikkel.

Artikkel 19

Godkjenning av sertifikater

1. Sjøfolk som ikke innehar sertifikatene omhandlet i artikkel 4, kan få tillatelse til å tjenestegjøre om bord på fartøyer som seiler under en medlemsstats flagg, forutsatt at det er truffet beslutning om å godkjenne deres behørigte sertifikat etter framgangsmåten i nr. 2–6 i denne artikkel.
2. En medlemsstat som gjennom påtegning akter å godkjenne behørigte sertifikater som er utstedt av en tredjestat til en skipsfører, offiser eller radiooperatør for tjenestegjøring om bord på fartøyer som seiler under medlemsstatens flagg, skal framlegge for Kommisjonen en begrunnet anmodning om godkjenning av nevnte tredjestat.

Kommisjonen skal med bistand fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og eventuelt med deltaking fra berørte medlemsstater innhente opplysningene nevnt i vedlegg II, og skal foreta en vurdering av opplæringen og av systemet for utstedelse av sertifikater i den tredjestat anmodningen om godkjenning gjelder, for å kontrollere om den berørte stat oppfyller alle kravene i STCW-konvensjonen, og om det er truffet hensiktsmessige tiltak for å hindre bedrageri i forbindelse med sertifikatene.

3. Beslutningen om å godkjenne en tredjestat skal treffes av Kommisjonen etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 28 nr. 2 innen tre måneder etter at anmodningen om godkjenning er framsatt.

Dersom godkjenning gis, er den gyldig med forbehold for bestemmelsene i artikkel 20.

Dersom ingen beslutning om godkjenning av den berørte tredjestat treffes innen fristen fastsatt i første ledd, kan medlemsstaten som framsatte anmodningen, beslutte ensidig å godkjenne tredjestaten inntil beslutning treffes etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 28 nr. 2.

4. En medlemsstat kan for fartøyer som seiler under medlemsstatens flagg, beslutte å påtegne sertifikater som er utstedt av tredjestater som er godkjent av Kommisjonen, idet det tas hensyn til bestemmelsene i nr. 4 og 5 i vedlegg II.

5. Godkjenninger av sertifikater som er utstedt av godkjente tredjestater og offentliggjort i C-serien i *Den europeiske unions tidende* før 14. juni 2005, skal fortsatt være gyldige.

Disse godkjenningene kan brukes av alle medlemsstater, med mindre Kommisjonen har tilbakekalt dem i henhold til artikkel 20.

6. Kommisjonen skal utarbeide og ajourføre en liste over de tredjestater som er godkjent. Listen skal offentliggjøres i C-serien i *Den europeiske unions tidende*.

7. Uten hensyn til artikkel 5 nr. 6 kan en medlemsstat, dersom omstendighetene krever det, tillate sjøfolk å tjenestegjøre om bord på et fartøy som seiler under dens flagg i en annen stilling enn radiotelegrafist eller radiooperatør, med forbehold for bestemmelsene i radioreglementet, i et tidsrom på høyst tre måneder, dersom de innehar et behørig og gyldig sertifikat som en tredjestat har utstedt og påtegnet på forskriftsmessig måte, men som ennå ikke er påtegnet av den berørte medlemsstat med tanke på godkjenning for tjeneste om bord på et fartøy som seiler under dens flagg.

Et dokument som beviser at en søknad om påtegning er sendt til vedkommende myndighet, skal kunne framlegges.

Artikkel 20

Manglende oppfyllelse av kravene i STCW-konvensjonen

1. Uten at det berører kriteriene fastsatt i vedlegg II, skal en medlemsstat som mener at en godkjent tredjestat ikke lenger oppfyller kravene i STCW-konvensjonen, straks underrette Kommisjonen om dette, med en behørig begrunnelse.

Kommisjonen skal umiddelbart henvise saken til komiteen nevnt i artikkel 28 nr. 1.

2. Uten at det berører kriteriene fastsatt i vedlegg II, skal Kommisjonen dersom den mener at en godkjent tredjestat ikke lenger oppfyller kravene i STCW-konvensjonen, straks underrette medlemsstatene om dette, med en behørig begrunnelse.

Kommisjonen skal umiddelbart henvise saken til komiteen nevnt i artikkel 28 nr. 1.

3. Når en medlemsstat akter å tilbakekalle påtegningene av alle sertifikater som er utstedt av en tredjestat, skal den umiddelbart underrette Kommisjonen og de andre medlemsstatene om dette, med en behørig begrunnelse.

4. Kommisjonen skal med bistand fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå foreta en ny vurdering av godkjenningen av de berørte tredjestatene for å kontrollere om de faktisk ikke oppfyller kravene i STCW-konvensjonen.

5. Når det er grunn til å tro at en særskilt institusjon for maritim opplæring ikke lenger oppfyller kravene i STCW-konvensjonen, skal Kommisjonen underrette den aktuelle stat om at godkjenningen av dens sertifikater vil bli tilbakekalt innen et tidsrom på to måneder med mindre det vedtas tiltak for å sikre at alle kravene i STCW-konvensjonen oppfylles.

6. Beslutningen om å tilbakekalle godkjenningen skal treffes etter framgangsmåten med forskriftskomiteé nevnt i artikkel 28 nr. 2 innen to måneder regnet fra datoen da medlemsstaten gav underretningen.

De berørte medlemsstater skal treffe hensiktsmessige tiltak for å gjennomføre beslutningen.

7. Påtegninger som bekrefter godkjenning av sertifikater, som er utstedt i samsvar med artikkel 5 nr. 6 før datoen for beslutningen om å tilbakekalle en tredjestats godkjenning, skal fortsatt være gyldige. Sjøfolk som innehar slike påtegninger, kan imidlertid ikke anmode om en påtegning som godkjenner en høyere kvalifikasjon, med mindre oppgraderingen utelukkende bygger på ytterligere erfaring fra tjenestegjøring til sjøs.

Artikkel 21

Ny vurdering

1. De tredjestatene som er godkjent etter framgangsmåten nevnt i artikkel 19 nr. 3 første ledd, herunder de det vises til i artikkel 19 nr. 6, skal regelmessig og minst hvert femte år vurderes på nytt av Kommisjonen, med bistand fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå, for å kontrollere at de oppfyller de relevante kriteriene i vedlegg II, og om det er truffet hensiktsmessige tiltak for å hindre bedrageri i forbindelse med sertifikatene.

2. Kommisjonen skal fastsette hvilke kriterier som skal prioriteres ved vurderingen av tredjestater på grunnlag av opplysninger om ytelse framlagt av havnestatskontrollen i henhold til artikkel 23, samt opplysningene knyttet til rapportene fra de uavhengige vurderingene framlagt av tredjestater i henhold til avsnitt A-I/7 i STCW-regelverket.

3. Kommisjonen skal framlegge for medlemsstatene en rapport om resultatene av vurderingen.

Artikkel 22

Havnestatskontroll

1. Uansett hvilket flagg det seiler under, skal ethvert skip, bortsett fra de typer skip som utelukkes i henhold til artikkel 2, når det er i en medlemsstats havn, underlegges havnestatskontroll utført av kontrollører som er behørig bemyndiget av medlemsstaten, for å kontrollere at alle sjøfolk som tjenestegjør om bord, og som er forpliktet til å ha et sertifikat i henhold til STCW-konvensjonen, innehar et slikt sertifikat eller en gyldig dispensasjon.

2. Medlemsstatene skal når de foretar havnestatskontroll i henhold til dette direktiv, påse at alle relevante bestemmelser og framgangsmåter fastsatt i direktiv 95/21/EF anvendes.

Artikkel 23

Framgangsmåter for havnestatskontroll

1. Med forbehold for bestemmelsene i direktiv 95/21/EF skal havnestatskontroll i henhold til artikkel 22 begrenses til følgende:

- a) Kontroll av at alle sjøfolk som tjenestegjør om bord, og som er forpliktet til å ha et sertifikat i samsvar med STCW-konvensjonen, innehar et behørig sertifikat eller en gyldig dispensasjon eller kan framlegge et dokument som beviser at en søknad om påtegning som bekrefter godkjenningen, er framlagt for myndighetene i flaggstaten.
- b) Kontroll av at antallet sjøfolk som tjenestegjør om bord på fartøyet, og sertifikatene deres er i samsvar med kravene til sikkerhetsbemanning fastsatt av myndighetene i flaggstaten.

2. Det skal i samsvar med del A i STCW-regelverket foretas en vurdering av de fartøyansattes evne til å overholde reglene for vakthold nedfelt i STCW-konvensjonen, dersom det av én av følgende årsaker er god grunn til å tro at disse reglene ikke overholdes:

- a) Fartøyet har vært innblandet i en kollisjon eller grunnstøting.
- b) Fartøyet har under fart, ved anker eller ved kai sluppet ut stoffer som det i henhold til internasjonale konvensjoner er ulovlig å slippe ut.
- c) Fartøyet har ved ureglementert eller uforsiktig manøvrering ikke overholdt IMOs regelverk for seilingsruter eller praksis og regler for sikker manøvrering.
- d) Fartøyet har på annen måte blitt drevet slik at det utgjør en fare for mennesker, eiendom eller miljø.
- e) Et sertifikat er oppnådd gjennom svindel, eller personen som innehar sertifikatet, er ikke den person sertifikatet opprinnelig ble utstedt til.
- f) Fartøyet seiler under flagget til en stat som ikke har ratifisert STCW-konvensjonen, eller skipsføreren, en offiser eller et besetningsmedlem innehar et sertifikat utstedt av en tredjestat som ikke har ratifisert STCW-konvensjonen.

3. Uavhengig av sertifikatkontrollen innenfor rammen av vurderingen fastsatt i nr. 2 kan det kreves at sjøfolk beviser sin relevante kompetanse på arbeidsstedet. En slik demonstrasjon kan blant annet bestå i at det kontrolleres om reglene for vakthold er overholdt, og om sjøfolk opptrer korrekt i nødssituasjoner, deres kompetansenivå tatt i betraktning.

Artikkel 24

Tilbakeholding

Med forbehold for bestemmelsene i direktiv 95/21/EF er følgende mangler de eneste grunnene i henhold til dette direktiv til at en medlemsstat kan tilbakeholde et fartøy, forutsatt at den som foretar havnestatskontrollen, har fastslått at manglene utgjør en fare for personer, eiendom eller miljø:

- a) Sjøfolkene innehar ikke sertifikat, innehar ikke behørig sertifikat eller en gyldig dispensasjon, eller kan ikke framlegge et dokument som beviser at søknad om påtegning er inngitt til myndighetene i flaggstaten.

b) Flagstatens krav til sikkerhetsbemanning er ikke oppfylt.

Artikkel 27

c) Bestemmelsene om brovakt og maskinvakt tilsvarer ikke kravene som flaggstaten har fastsatt for fartøyet.

Endring

1. Kommisjonen kan endre dette direktiv for å anvende senere endringer i det internasjonale regelverket nevnt i artikkel 1 nr. 16, 17, 18, 23 og 24 som er trådt i kraft, for dette direktivs formål.

d) Besetning på vakt omfatter ikke en person som er kvalifisert til å bruke utstyr som er avgjørende for sikker navigasjon, radiokommunikasjon og hindring av forurensning.

Kommisjonen kan også endre dette direktiv for å anvende relevante endringer i Fellesskapets regelverk for dette direktivs formål.

e) Den faglige dyktigheten til å utføre arbeidsoppgaver som er tillagt sjøfolk med hensyn til fartøyets sikkerhet og hindring av forurensning, kan ikke bevises.

Disse tiltakene, som har som formål å endre ikke-grunnleggende bestemmelser i dette direktiv, skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 28 nr. 3.

f) Det er ikke mulig å finne personer som er tilstrekkelig uthvilte og på alle andre måter skikket til å tjenestegjøre, til å dekke den første vekten på begynnelsen av en reise samt de påfølgende vaktene.

2. Når det vedtas nye dokumenter eller protokoller til STCW-konvensjonen, skal Rådet, etter forslag fra Kommisjonen og idet det tas hensyn til medlemsstatenes parlamentariske framgangsmåter samt de relevante IMO- framgangsmåter, fastsette de nærmere regler for ratifikasjon av de nye dokumentene eller protokollene og sørge for at de får ensartet og samtidig anvendelse i medlemsstatene.

Artikkel 25

Regelmessig samsvars kontroll

Med forbehold for Kommisjonens myndighet i henhold til traktatens artikkel 226 skal Kommisjonen, med bistand fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå, regelmessig og minst hvert femte år kontrollere at medlemsstatene oppfyller minstekravene fastsatt i dette direktiv.

3. Endringer i de internasjonale dokumentene nevnt i artikkel 1 nr. 16, 17, 18, 21, 22 og 24 kan unntas fra denne forordnings virkeområde i henhold til artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2099/2002 av 5. november 2002 om nedsettelse av en komité for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS)⁽¹⁾.

Artikkel 26

Rapporter

1. Kommisjonen skal senest 14. desember 2008 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en vurderingsrapport på grunnlag av en detaljert analyse og vurdering av bestemmelsene i STCW-konvensjonen, gjennomføringen av disse og ny kunnskap om forholdet mellom sikkerheten og skipsbesetningers opplæringsnivå.

Artikkel 28

Komitéframgangsmåte

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS), som ble nedsatt ved forordning (EF) nr. 2099/2002.

2. Kommisjonen skal senest 20. oktober 2010 framlegge for Europaparlamentet og Rådet en vurderingsrapport utarbeidet på grunnlag av opplysningene innhentet i henhold til artikkel 25.

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være åtte uker.

I rapporten skal Kommisjonen analysere medlemsstatenes overholdelse av dette direktiv og, om nødvendig, komme med forslag til ytterligere tiltak.

3. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5a nr. 1–4 og artikkel 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

⁽¹⁾ EFT L 324 av 29.11.2002, s. 1.

*Artikkel 29***Overgangsbestemmelser**

Når en medlemsstat ved anvendelsen av artikkel 12a fornyer eller forlenger gyldigheten til sertifikater som den opprinnelig har utstedt i henhold til bestemmelser som gjaldt før 1. februar 1997, kan den dersom den ønsker det, erstatte tonnasjegrensene på de opprinnelige sertifikatene som følger:

- a) «200 bruttoregister tonn» kan erstattes med «bruttotonnasje på 500», og
- b) «1 600 bruttoregister tonn» kan erstattes med «bruttotonnasje på 3 000».

*Artikkel 30***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning for overtredelse av de nasjonale bestemmelser som vedtas i henhold til artikkel 1, 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 22–24 og 29 og vedlegg I og II, og skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene anvendes. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

*Artikkel 31***Underretning**

Medlemsstatene skal umiddelbart oversende Kommissjonen teksten til de bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Kommissjonen skal underrette de andre medlemsstatene om dette.

*Artikkel 32***Oppheving**

Direktiv 2001/25/EØF, som endret ved direktivene oppført i vedlegg III del A, oppheves, uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til tidsfristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning av direktivene angitt i vedlegg III del B.

Henvisninger til det opphevede direktivet skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg IV.

*Artikkel 33***Ikrafttredelse**

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

*Artikkel 34***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg, 19. november 2008.

For Europaparlamentet

H.-G. PÖTTERING

President

For Rådet

J.-P. JOUYET

Formann

*VEDLEGG I***OPPLÆRINGSKRAV I STCW-KONVENSJONEN NEVNT I ARTIKKEL 3***KAPITTEL I***ALMINNELIGE BESTEMMELSER**

1. Reglene i dette vedlegg utfylles av de obligatoriske bestemmelsene i del A i STCW-regelverket, med unntak av kapittel VIII, regel VIII/2.

Enhver henvisning til et krav i en regel utgjør også en henvisning til tilsvarende avsnitt i del A i STCW-regelverket.

2. Medlemsstatene skal sikre at sjøfolk har tilstrekkelige språkkunnskaper, som fastsatt i avsnitt A-II/1, A-III/1, A-IV/2 og A-II/4 i STCW-regelverket, slik at de er i stand til å utføre sine særskilte plikter på et fartøy som fører en vertsstats flagg.
3. Del A i STCW-regelverket inneholder kompetansestandarder som søkere må overholde for å få utstedt eller fornyet sertifikatene i henhold til bestemmelsene i STCW-konvensjonen. For å klargjøre sammenhengen mellom bestemmelsene om utstedelse av alternative sertifikater som er oppført i kapittel VII, og bestemmelsene i kapittel II, III og IV om utstedelse av sertifikater er kompetansen som beskrives i kompetansestandardene, samlet i passende grupper under følgende sju funksjoner:

1. Navigasjon
2. Lasting, lossing og stuing
3. Kontroll av fartøyets drift og omsorg for personer om bord
4. Maskineri
5. Elektriske og elektroniske anlegg og kontrollinstallasjoner
6. Vedlikehold og reparasjoner
7. Radiokommunikasjon

på følgende ansvarsnivåer:

1. Ledelsesnivå
2. Driftsnivå
3. Støttenivå

Funksjonene og ansvarsnivåene er angitt i undertitlene umiddelbart over tabellene med kompetansestandarder i kapittel II, III og IV i del A i STCW-regelverket.

*KAPITTEL II***SKIPSFØRER OG DEKKSARBEID***Regel II/1***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som ansvarshavende vaktøffiser på broen på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 500**

1. Enhver ansvarshavende vaktøffiser på broen som tjenestegjør om bord på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på minst 500, skal ha behørig sertifikat.
2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. ha fylt 18 år,

- 2.2. ha opptjent godkjent fartstid på minst ett år innenfor rammen av et godkjent opplæringsprogram som omfatter opplæring om bord som oppfyller kravene i avsnitt A-II/1 i STCW-regelverket, og som er dokumentert i en godkjent opplæringsbok, eller ha minst tre års godkjent fartstid,
- 2.3. i den obligatoriske fartstiden ha utført oppgaver tilknyttet brovakt under tilsyn av skipsfører eller en kvalifisert offiser i minst seks måneder,
- 2.4. oppfylle gjeldende krav i reglene i kapittel IV for utføring av tildelte oppgaver tilknyttet radiokommunikasjon i samsvar med radioreglementet, etter relevans, og
- 2.5. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetansestandardene i avsnitt A-II/1 i STCW-regelverket.

Regel II/2

Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som skipsfører og overstyrmann på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 500

Skipsfører og overstyrmann på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 3 000

1. Enhver skipsfører og overstyrmann på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på minst 3 000 skal ha behørig sertifikat.
2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. oppfylle kravene for sertifikat som ansvarshavende vaktoffiser på broen på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 500, og ha følgende godkjente fartstid:
 - 2.1.1. for sertifikat som overstyrmann, minst 12 måneder og,
 - 2.1.2. for sertifikat som skipsfører, minst 36 måneder; dette tidsrommet kan imidlertid reduseres til minst 24 måneder dersom minst 12 måneder av denne fartstiden er opptjent som overstyrmann,
 - 2.2. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetansestandardene i avsnitt A-II/2 i STCW-regelverket for skipsførere og overstyrmenn på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 3 000.

Skipsfører og overstyrmann på fartøyer med en bruttotonnasje på mellom 500 og 3 000

3. Enhver skipsfører og overstyrmann på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på mellom 500 og 3 000 skal ha behørig sertifikat.
4. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 4.1. for sertifikat som overstyrmann oppfylle kravene som ansvarshavende vaktoffiser på broen på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 500,
 - 4.2. for sertifikat som skipsfører oppfylle kravene som ansvarshavende vaktoffiser på broen på fartøyer med en bruttotonnasje på minst 500 og ha godkjent fartstid på minst 36 måneder i denne stillingen; dette tidsrommet kan imidlertid reduseres til minst 24 måneder dersom minst 12 måneder av denne fartstiden er opptjent som overstyrmann,
 - 4.3. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetansestandardene i avsnitt A-II/2 i STCW-regelverket for skipsførere og overstyrmenn på fartøyer med en bruttotonnasje mellom 500 og 3 000.

*Regel II/3***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som ansvarshavende vaktoffiser på broen og som skipsfører på fartøyer med en bruttotonnasje på under 500**

Fartøyer som ikke anvendes i fart nær kystlandet

1. Enhver ansvarshavende vaktoffiser på broen som tjenestegjør om bord på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på under 500 som ikke anvendes i fart nær kystlandet, skal ha behørig sertifikat for fartøyer med en bruttotonnasje på minst 500.
2. Enhver skipsfører som tjenestegjør om bord på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på under 500 som ikke anvendes i fart nær kystlandet, skal ha behørig sertifikat for fartøyer med en bruttotonnasje på mellom 500 og 3 000.

Fartøyer som anvendes i fart nær kystlandet

Ansvarshavende vaktoffiser på broen

3. Enhver ansvarshavende vaktoffiser på broen på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på under 500 som anvendes i fart nær kystlandet, skal ha behørig sertifikat.
4. Alle som søker om sertifikat som ansvarshavende vaktoffiser på broen om bord på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på under 500 som anvendes i fart nær kystlandet, skal
 - 4.1. ha fylt 18 år,
 - 4.2. ha fullført
 - 4.2.1. spesialopplæring som omfatter relevant fartstid i et tilstrekkelig tidsrom i samsvar med myndighetens krav, eller
 - 4.2.2. minst tre års godkjent fartstid i dekkavdelingen,
 - 4.3. oppfylle gjeldende krav i reglene i kapittel IV for utføring av tildelte oppgaver tilknyttet radiokommunikasjon i samsvar med radioreglementet, etter relevans, og
 - 4.4. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetansestandarder i avsnitt A-II/3 i STCW-regelverket for ansvarshavende vaktoffiser på broen om bord på fartøyer med en bruttotonnasje på under 500 som anvendes i fart nær kystlandet.

Skipsfører

5. Enhver skipsfører som tjenestegjør på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på under 500 som anvendes i fart nær kystlandet, skal ha behørig sertifikat.
6. Alle som søker om sertifikat som skipsfører om bord på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på under 500 som anvendes i fart nær kystlandet, skal
 - 6.1. ha fylt 20 år,
 - 6.2. ha minst 12 måneders godkjent fartstid som ansvarshavende vaktoffiser på broen, og
 - 6.3. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetansestandarder i avsnitt A-II/3 i STCW-regelverket for skipsførere om bord på fartøyer med en bruttotonnasje på under 500 som anvendes i fart nær kystlandet.
7. Fritak

Dersom myndighetene finner at fartøyets størrelse og forholdene på reisen er slik at det ville være urimelig eller praktisk umulig å gjøre kravene i denne regel og i avsnitt A-II/3 i STCW-regelverket gjeldende fullt ut, kan de i tilsvarende omfang fritak skipsføreren og ansvarshavende vaktoffiser på broen på et slikt fartøy eller på en slik type fartøyer for enkelte av kravene, idet det tas hensyn til sikkerheten for alle fartøyer som seiler i samme farvann.

*Regel II/4***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som mannskap som inngår i brovakten**

1. Alt mannskap som inngår i brovakten på et sjøgående fartøy med en bruttotonnasje på minst 500, unntatt mannskap under opplæring og mannskap som på vakt utfører oppgaver av ufaglært art, skal ha behørig sertifikat for funksjonene de ivaretar.

2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. ha fylt 16 år,

 - 2.2. ha fullført
 - 2.2.1. godkjent fartstid, herunder minst seks måneders opplæring og praksis, eller

 - 2.2.2. spesialopplæring, enten før utreise eller om bord på skip, som omfatter godkjent fartstid om bord på et sjøgående fartøy i minst to måneder, og

 - 2.3. overholde kompetansestandarder angitt i avsnitt A-II/4 i STCW-regelverket.

3. Tjenesten, opplæringen og praksisen som kreves i punkt 2.2.1 og 2.2.2, skal tilknyttes oppgaver som utføres i forbindelse med brovakter, og omfatte arbeid som utføres under direkte tilsyn av skipsføreren, ansvarshavende vaktoffiser på broen eller et kvalifisert mannskap.

4. Sjøfolk kan av en medlemsstat anses for å oppfylle kravene i denne regel dersom de har tjenestegjort i dekkavdelingen i en relevant stilling i et tidsrom på minst ett år i løpet av de siste fem årene før STCW-konvensjonens ikrafttredelse for denne medlemsstaten.

KAPITTEL III

MASKINAVDELINGEN

*Regel III/1***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som ansvarshavende vaktoffiser på maskinvakt i et bemannet maskinrom eller maskinoffiser på beredskapsvakt i et periodevis ubemannet maskinrom**

1. Enhver ansvarshavende vaktoffiser på maskinvakt i et bemannet maskinrom og enhver maskinoffiser på beredskapsvakt i et periodevis ubemannet maskinrom på et sjøgående fartøy som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på 750 kW eller mer, skal ha behørig sertifikat.

2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. ha fylt 18 år,

 - 2.2. ha fullført godkjent fartstid, herunder minst seks måneder i maskinavdelingen, i samsvar med avsnitt A-III/1 i STCW-regelverket,

 - 2.3. ha fullført godkjent utdanning og opplæring på minst 30 måneder, som omfatter opplæring om bord som er dokumentert i en godkjent opplæringsbok og overholder kompetansestandarder i avsnitt A-III/1 i STCW-regelverket.

*Regel III/2***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som maskinsjef og førstemaskinist på skip som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på 3 000 kW eller mer**

1. Enhver maskinsjef og førstemaskinist som tjenestegjør på et sjøgående fartøy som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på 3 000 kW eller mer, skal ha behørig sertifikat.
2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. oppfylle kravene for sertifikat som ansvarshavende vaktoffiser på maskinvakt, og
 - 2.1.1. for sertifikat som førstemaskinist ha minst 12 måneders godkjent fartstid som maskinassistent eller maskinoffiser,
 - 2.1.2. for sertifikat som maskinsjef ha minst 36 måneders godkjent fartstid, hvorav minst 12 måneder er opptjent i stillingen som ansvarshavende maskinoffiser mens vedkommende er kvalifisert til tjeneste som førstemaskinist, og
 - 2.2. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetanstandardene i avsnitt A-III/2 i STCW-regelverket.

*Regel III/3***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som maskinsjef og førstemaskinist på skip som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på mellom 750 og 3 000 kW**

1. Enhver maskinsjef og førstemaskinist som tjenestegjør om bord på et sjøgående fartøy som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på mellom 750 og 3 000 kW, skal ha behørig sertifikat.
2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. oppfylle kravene til sertifikat som ansvarshavende vaktoffiser på maskinvakt, og
 - 2.1.1. for sertifikat som førstemaskinist ha minst 12 måneders godkjent fartstid som maskinassistent eller maskinoffiser,
 - 2.1.2. for sertifikat som maskinsjef ha minst 24 måneders godkjent fartstid, hvorav minst 12 måneder mens vedkommende er kvalifisert til tjeneste som førstemaskinist, og
 - 2.2. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetanstandardene i avsnitt A-III/3 i STCW-regelverket.
3. Enhver maskinoffiser som er kvalifisert til å tjenestegjøre som førstemaskinist på fartøyer som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på 3 000 kW eller mer, kan tjenestegjøre som maskinsjef på fartøyer som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på mindre enn 3 000 kW, forutsatt at minst 12 måneders godkjent fartstid på et sjøgående fartøy er opptjent som maskinoffiser i en stilling som medfører ansvar, og at vedkommendes sertifikat er påtegnet deretter.

*Regel III/4***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som mannskap som inngår i maskinvakten i et bemannet maskinrom, eller mannskap i tjeneste i et periodevis ubemannet maskinrom**

1. Ethvert mannskap som inngår i maskinvakten i et bemannet maskinrom, eller ethvert mannskap i tjeneste i et periodevis ubemannet maskinrom på et sjøgående fartøy som drives av et hovedmaskineri med en framdriftskraft på 750 kW eller mer, unntatt mannskap under opplæring og mannskap som utfører generelle oppgaver på vakt, skal ha behørig sertifikat for funksjonene de skal ivareta.
2. Alle som søker om sertifikat, skal
 - 2.1. ha fylt 16 år,

- 2.2. ha fullført
 - 2.2.1. godkjent fartstid, herunder minst seks måneders opplæring og praksis, eller
 - 2.2.2. spesialopplæring, enten før utreise eller om bord på fartøy, som omfatter godkjent fartstid om bord på et sjøgående fartøy i minst to måneder, og
- 2.3. overholde kompetansestandarder angitt i avsnitt A-III/4 i STCW-regelverket.
3. Tjenesten, opplæringen og praksisen som kreves i punkt 2.2.1 og 2.2.2, skal være knyttet til oppgaver som utføres i forbindelse med maskinvakt, og skal omfatte oppgaver som utføres under direkte tilsyn av en kvalifisert maskinoffiser eller et kvalifisert mannskap.
4. Sjøfolk kan av en medlemsstat anses for å oppfylle kravene i denne regel dersom de har tjenestegjort i maskinavdelingen i en relevant stilling i et tidsrom på minst ett år i løpet av de siste fem årene før STCW-konvensjonens ikrafttredelse for denne medlemsstaten.

KAPITTEL IV

RADIOKOMMUNIKASJON OG RADIOPERSONELL

Forklarende merknad:

Obligatoriske bestemmelser om radiovakthold finnes i radioreglementet og SOLAS 74, med endringer. Bestemmelser om radiovedlikehold finnes i SOLAS 74, med endringer, og i retningslinjene vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon.

Regel IV/1

Anvendelse

1. Med forbehold for bestemmelsene i punkt 2 får bestemmelsene i dette kapittel anvendelse på radiopersonell på fartøyer som omfattes av Det globale maritime nød- og sikkerhetssystem (GMDSS), som foreskrevet i SOLAS 74 med endringer.
2. Radiopersonell om bord på fartøyer som ikke er forpliktet til å overholde GMDSS-bestemmelsene i kapittel IV i SOLAS 74, er ikke forpliktet til å oppfylle bestemmelsene i dette kapittel. Radiopersonell om bord på slike skip må imidlertid oppfylle kravene i radioreglementet. Myndighetene skal påse at de ulike sertifikatene som kreves i henhold til radioreglementet, utstedes til slikt personell eller godkjennes for dem.

Regel IV/2

Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikat som GMDSS-radiopersonell

1. Enhver radiooperatør som er ansvarlig for å utføre oppgaver tilknyttet radiokommunikasjon om bord på et fartøy som er forpliktet til å delta i GMDSS, skal ha behørig sertifikat knyttet til GMDSS, utstedt eller godkjent av myndighetene i henhold til bestemmelsene i radioreglementet.
2. Enhver som søker om sertifikat i henhold til denne regelen for tjeneste om bord på et fartøy som er pålagt å ha en radioinstallasjon i henhold til SOLAS 74, med endringer, skal i tillegg
 - 2.1. ha fylt 18 år, og
 - 2.2. ha fullført godkjent utdanning og opplæring og overholde kompetansestandardene i avsnitt A-IV/2 i STCW-regelverket.

KAPITTEL V

SÆRLIGE OPPLÆRINGSKRAV TIL PERSONELL PÅ VISSE TYPER FARTØYER

Regel V/1

Obligatoriske minstekrav til opplæring og kvalifikasjoner for skipsførere, offiserer og mannskap på tankskip

1. Offiserer og mannskap som har bestemte oppgaver og ansvarsområder i tilknytning til lasten eller lasteutstyret på tankskip, skal ha fullført et godkjent brannsløkkingskurs på land i tillegg til opplæringen som kreves i henhold til regel VI/1, og

- 1.1. skal ha opptjent en godkjent fartstid på minst tre måneder om bord på tankskip for å tilegne seg tilstrekkelig kjennskap til sikker driftsmessig praksis, eller
- 1.2. skal ha gjennomgått et godkjent orienteringskurs for tjeneste om bord på tankskip som minst skal dekke pensumet for dette kurset i avsnitt A-V/1 i STCW-regelverket.

Myndighetene kan imidlertid godkjenne fartstid til sjøs under tilsyn som er kortere enn det som kreves i punkt 1.1, forutsatt at

- 1.3. tidsrommet som godkjennes, ikke er kortere enn én måned,
 - 1.4. tankskipet har en bruttotonnasje på under 3 000,
 - 1.5. hver reise som tankskipet foretar i løpet av dette tidsrommet, ikke overstiger 72 timer, og
 - 1.6. tankskipets driftsmåte og antall reiser og lastinger som foretas i løpet av dette tidsrommet, gjør det mulig å tilegne seg det samme kunnskapsnivået og den samme erfaringen.
2. Skipsførere, maskinsjefer, overstyrmenn, førstemaskinister og andre personer som har direkte ansvar for lasting av, lossing av og omsorg for lasten under reisen eller for arbeid med lasten, skal i tillegg til kravene i punkt 1.1 og 1.2
 - 2.1. ha tilstrekkelig relevant erfaring med hensyn til arbeidsoppgavene de skal utføre om bord på den typen tankskip de tjenestegjør på, og
 - 2.2. ha fullført et godkjent særskilt opplæringsprogram som minst skal omfatte pensumet nevnt i avsnitt A-V/1 i STCW-regelverket, som er tilpasset arbeidsoppgavene de skal utføre om bord på oljetankskipet, kjemikalietankskipet eller gasstankskipet de tjenestegjør på.
 3. Inntil to år etter at STCW-konvensjonen er trådt i kraft for en medlemsstat, kan sjøfolk anses for å oppfylle kravene i punkt 2.2 dersom de har tjenestegjort i en relevant stilling om bord på det aktuelle tankskipet i et tidsrom på minst ett år i løpet av de foregående fem år.
 4. Myndighetene skal påse at det utstedes behørig sertifikat til skipsførere og offiserer som innehar kvalifikasjonene angitt i punkt 1 eller 2, eller at et eksisterende sertifikat blir behørig påtegnet. Ethvert mannskap som har de foreskrevne kvalifikasjonene, skal ha sertifikat som viser dette.

Regel V/2

Obligatoriske minstekrav til opplæring og kvalifikasjoner for skipsførere, offiserer, mannskap og annet personell om bord på roro-passasjerskip

1. Denne regel får anvendelse på skipsførere, offiserer, mannskap og annet personell som tjenestegjør på roro-passasjerskip i utenriksfart. Myndighetene skal bestemme om disse kravene skal få anvendelse på personell som tjenestegjør om bord på roro-passasjerskip i innenriksfart.
2. Før sjøfolk tildeles arbeidsoppgaver om bord på et roro-passasjerskip, skal de ha gjennomgått opplæringen som kreves i punkt 4–8, i samsvar med sin stilling, sine arbeidsoppgaver og sine ansvarsområder.
3. Sjøfolk som er forpliktet til å ha gjennomgått opplæringen angitt i punkt 4, 7 og 8, skal minst hvert femte år få egnet opplæring for å ajourføre sine kunnskaper, eller de må kunne framlegge bevis på at de har oppnådd den påkrevde kompetansestandard i løpet av de foregående fem år.
4. Skipsførere, offiserer og øvrig personell som ifølge mannskapslisten har til oppgave å bistå passasjerer i nødssituasjoner om bord på roro-passasjerskip, skal ha fått opplæring i håndtering av folkemengder som angitt i punkt 1 i avsnitt A-V/2 i STCW-regelverket.

5. Skipsførere, offiserer og øvrig personell som er tildelt bestemte arbeidsoppgaver og ansvarsområder om bord på roro-passasjerskip, skal ha fått den grunnleggende opplæringen angitt i punkt 2 i avsnitt A-V/2 i STCW-regelverket.
6. Personell som yter tjenester direkte til passasjerer i områder reservert for passasjerer om bord på roro-passasjerskip, skal ha gjennomført sikkerhetsopplæringen angitt i punkt 3 i avsnitt A-V/2 i STCW-regelverket.
7. Skipsførere, overstyrmenn, maskinsjefer, førstemaskinister og personer som er direkte ansvarlig for ombordføring og ilandføring av passasjerer, lasting, lossing eller sikring av last eller lukking av åpninger i skroget på roro-passasjerskip, skal ha fullført godkjent opplæring i sikkerhet for passasjerer og last og skrogmotstandsevne som angitt i punkt 4 i avsnitt A-V/2 i STCW-regelverket.
8. Skipsførere, overstyrmenn, maskinsjefer, førstemaskinister og enhver som er ansvarlig for passasjerers sikkerhet i nødssituasjoner om bord på roro-passasjerskip, skal ha fullført godkjent opplæring i å håndtere krisesituasjoner og i menneskelig atferd, som angitt i punkt 5 i avsnitt A-V/2 i STCW-regelverket.
9. Myndighetene skal påse at det utstedes dokumentasjon som bekrefter hvilken opplæring som er fullført, til alle som anses å inneha kvalifikasjonene som kreves i henhold til denne regel.

Regel V/3

Obligatoriske minstekrav til opplæring og kvalifikasjoner for skipsførere, offiserer, mannskap og annet personell på andre passasjerskip enn roro-passasjerskip

1. Denne regel får anvendelse på skipsførere, offiserer, mannskap og annet personell som tjenestegjør om bord på andre passasjerskip enn roro-passasjerskip, i utenriksfart. Myndighetene skal bestemme om disse kravene skal få anvendelse på personell som tjenestegjør om bord på passasjerskip i innenriksfart.
2. Før sjøfolk tildeles arbeidsoppgaver om bord på et roro-passasjerskip, skal de ha fullført opplæringen som kreves i punkt 4–8, i samsvar med sin stilling, sine arbeidsoppgaver og sine ansvarsområder.
3. Sjøfolk som er forpliktet til å ha gjennomgått opplæringen angitt i punkt 4, 7 og 8, skal minst hvert femte år få egnet opplæring for å ajourføre sine kunnskaper, eller de må kunne framlegge bevis på at de har oppnådd den påkrevde kompetansestandard i løpet av de foregående fem år.
4. Personell som ifølge mannskapslisten har til oppgave å bistå passasjerer i nødssituasjoner om bord på passasjerfartøyer, skal ha fått opplæring i håndtering av folkemengder som angitt i punkt 1 i avsnitt A-V/3 i STCW-regelverket.
5. Skipsførere, offiserer og øvrig personell som er tildelt bestemte arbeidsoppgaver og ansvarsområder om bord på passasjerfartøyer, skal ha fått den grunnleggende opplæringen angitt i punkt 2 i avsnitt A-V/3 i STCW-regelverket.
6. Personell som yter tjenester direkte til passasjerer i områder reservert for passasjerer om bord på passasjerfartøyer, skal ha gjennomført sikkerhetsopplæringen angitt i punkt 3 i avsnitt A-V/3 i STCW-regelverket.
7. Skipsførere, overstyrmenn og enhver som er direkte ansvarlig for ombordføring og ilandføring av passasjerer, skal ha fått godkjent opplæring i passasjerers sikkerhet som angitt i punkt 4 i avsnitt A-V/3 i STCW-regelverket.
8. Skipsførere, overstyrmenn, maskinsjefer, førstemaskinister og enhver som er ansvarlig for passasjerers sikkerhet i nødssituasjoner om bord på passasjerfartøyer, skal ha fått godkjent opplæring i å håndtere krisesituasjoner og i menneskelig atferd, som angitt i punkt 5 i avsnitt A-V/3 i STCW-regelverket.
9. Myndighetene skal påse at dokumentasjon som bekrefter hvilken opplæring som er gitt, utstedes til alle som anses å inneha kvalifikasjonene som kreves i henhold til denne regel.

*KAPITTEL VI***NØDSSITUASJONER, VERNETILTAK, MEDISINSK BEHANDLING OG REDNINGSFUNKSJONER***Regel VI/1***Obligatoriske minstekrav til orientering, grunnleggende sikkerhetsopplæring og instruksjon for alle sjøfolk**

Sjøfolk skal få orientering, grunnleggende sikkerhetsopplæring eller instruksjon i samsvar med avsnitt A-VI/1 i STCW-regelverket, og må overholde den relevante kompetansestandard som er angitt der.

*Regel VI/2***Obligatoriske minstekrav ved utstedelse av sertifikater for redningsfarkoster, mann-overbord-båter og hurtige mann-overbord-båter**

1. Alle som søker om sertifikater for bruk av redningsfarkoster og mann-overbord-båter unntatt hurtige mann-overbord-båter, skal
 - 1.1. ha fylt 18 år,
 - 1.2. ha opptjent godkjent fartstid på minst 12 måneder om bord på et sjøgående fartøy, eller ha fulgt et godkjent opplæringskurs og opptjent godkjent fartstid på minst seks måneder om bord på et sjøgående fartøy, og
 - 1.3. overholde kompetansestandard for å oppnå sertifikat for bruk av redningsfarkoster og mann-overbord-båter som angitt i punkt 1–4 i avsnitt A-VI/2 i STCW-regelverket.
2. Alle som søker om sertifikat for bruk av hurtige mann-overbord-båter, skal
 - 2.1. inneha sertifikat for bruk av redningsfarkoster og mann-overbord-båter unntatt hurtige mann-overbord-båter,
 - 2.2. ha fulgt et godkjent opplæringskurs, og
 - 2.3. overholde kompetansestandard for å oppnå sertifikat for bruk av hurtige mann-overbord-båter som angitt i punkt 5–8 i avsnitt A-VI/2 i STCW-regelverket.

*Regel VI/3***Obligatoriske minstekrav til opplæring i avanserte brannsløkkingsteknikker**

1. Sjøfolk som har til oppgave å lede brannsløkkingsoperasjoner, skal ha fullført og bestått videregående opplæring i brannsløkkingsteknikker med særlig vekt på organisering, taktikk og kommando, i samsvar med bestemmelsene i avsnitt A-VI/3 i STCW-regelverket, og skal overholde kompetansestandard som er angitt der.
2. Dersom opplæring i avanserte brannsløkkingsteknikker ikke inngår i kvalifikasjonene som kreves for å oppnå gjeldende sertifikat, skal det utstedes et særskilt sertifikat eller en særskilt attest som viser at innehaveren har fulgt et kurs i avanserte brannsløkkingsteknikker.

*Regel VI/4***Obligatoriske minstekrav til medisinsk førstehjelp og medisinsk behandling**

1. Sjøfolk som skal gi medisinsk førstehjelp om bord på fartøyer, skal overholde kompetansestandard for medisinsk førstehjelp i punkt 1, 2 og 3 i avsnitt AVI/4 i STCW-regelverket.
2. Sjøfolk som skal gi medisinsk behandling om bord på fartøyer, skal overholde kompetansestandard for medisinsk behandling i punkt 4, 5 og 6 i avsnitt AVI/4 i STCW-regelverket.
3. Dersom opplæring i medisinsk førstehjelp eller medisinsk behandling ikke inngår i kvalifikasjonene som kreves for å oppnå gjeldende sertifikat, skal det utstedes et særskilt sertifikat eller en særskilt attest som viser at innehaveren har fulgt et kurs i medisinsk førstehjelp eller medisinsk behandling.

KAPITTEL VII

ALTERNATIVE SERTIFIKATER

*Regel VII/1***Utstedelse av alternative sertifikater**

1. Uavhengig av kravene til utstedelse av sertifikater nevnt i kapittel II og III i dette vedlegg kan medlemsstatene velge å utstede eller tillate at det utstedes andre sertifikater enn dem som er nevnt i reglene i disse kapitler, forutsatt at
 - 1.1. funksjonene og de tilsvarende ansvarsområdene som er nevnt på sertifikatene eller påtegningene, skal være hentet fra og være identiske med dem som er oppført i avsnitt A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 og A-IV/2 i STCW-regelverket,
 - 1.2. søkerne har fullført godkjent undervisning og opplæring og overholder kompetansestandardene som er beskrevet i de relevante delene av STCW-regelverket og oppført i avsnitt A-VII/1 i dette regelverket, for funksjonene og nivåene som er nevnt på sertifikatene og påtegningene,
 - 1.3. søkerne har opptjent godkjent fartstid som tilsvarer de funksjonene og nivåene som er nevnt på sertifikatet. Fartstiden må minst tilsvare fartstiden som kreves i kapittel II og III i dette vedlegg. Korteste fartstid må imidlertid ikke være lavere enn den som er angitt i avsnitt A-VII/2 i STCW-regelverket,
 - 1.4. sertifikatsøkere som skal ha ansvar for navigasjon på ledelsesnivå, oppfyller gjeldende krav i kapittel IV for utføring av oppgaver tilknyttet radiokommunikasjon i samsvar med radioreglementet, og
 - 1.5. sertifikatene utstedes i samsvar med kravene i artikkel 11 og bestemmelsene i kapittel VII i STCW-regelverket.
2. Det skal ikke utstedes sertifikater i henhold til dette kapittel uten at medlemsstaten har oversendt Kommisjonen de opplysninger som kreves i henhold til STCW-konvensjonen.

*Regel VII/2***Utstedelse av sertifikater til sjøfolk**

Alle sjøfolk som utøver en funksjon eller en samling funksjoner som er oppført i tabell A-II/1, A-II/2, A-II/3 eller A-II/4 i kapittel II, tabell A-III/1, A-III/2 eller A-III/4 i kapittel III eller A-IV/2 i kapittel IV i STCW-regelverket, skal inneha behørig sertifikat.

*Regel VII/3***Prinsipper for utstedelse av alternative sertifikater**

1. Enhver medlemsstat som velger å utstede eller tillate at det utstedes alternative sertifikater, skal påse at følgende prinsipper etterleves:
 - 1.1. Et system for utstedelse av alternative sertifikater skal innføres bare dersom det sikrer en grad av sikkerhet til sjøs og har virkninger med hensyn til hindring av forurensning som minst tilsvarer det som sikres i de øvrige kapitlene.
 - 1.2. Alle ordninger som opprettes for utstedelse av alternative sertifikater i henhold til dette kapittel, skal sikre at disse sertifikatene kan skiftes ut med sertifikater utstedt i henhold til andre kapitler.
2. Prinsippet om utskiftbarhet nevnt i punkt 1 skal sikre at
 - 2.1. sjøfolk som har mottatt sertifikat i henhold til kapittel II og/eller III, og sjøfolk som har mottatt sertifikat i henhold til kapittel VII, kan tjenestegjøre om bord på skip med tradisjonell ordning eller en annen ordning om bord, og
 - 2.2. sjøfolk ikke utdannes til en bestemt ordning om bord som gjør dem mindre skikket til å utføre sine oppgaver andre steder.

3. Alle sertifikater som utstedes i henhold til bestemmelsene i dette kapittel, skal ta hensyn til følgende prinsipper:
 - 3.1. utstedelsen av andre sertifikater skal ikke i seg selv brukes til å
 - 3.1.1. redusere antall besetningsmedlemmer om bord,
 - 3.1.2. redusere yrkesintegriteten eller senke verdien av sjøfolks yrkeskompetanse, eller
 - 3.1.3. rettferdiggjøre at de kombinerte oppgavene til ansvarshavende vaktoffiserer på maskinvakt eller brovakt pålegges én enkelt sertifikatinnhaver under en vakt, og
 - 3.2. personen som har kommandoen over fartøyet, skal være skipsføreren, og skipsføreren eller andres rettslige stilling og myndighet skal ikke påvirkes negativt ved innføring av en ordning for utstedelse av alternative sertifikater.
 4. Prinsippene i punkt 1 og 2 skal sikre at kompetansen til dekksoffiserer og maskinoffiserer opprettholdes.
-

*VEDLEGG II***KRITERIER FOR GODKJENNING AV TREDJESTATER SOM HAR UTSTEDT ET SERTIFIKAT ELLER PÅ VEGNE AV HVILKE DET ER UTSTEDT ET SERTIFIKAT, SOM NEVNT I ARTIKKEL 19 NR. 2**

1. Tredjestaten må være part i STCW-konvensjonen.
 2. IMOs sjøsikkerhetskomité må ha fastslått at tredjestaten har vist at den har gitt bestemmelsene i STCW-konvensjonen full virkning.
 3. Kommisjonen må med bistand fra Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå, og med eventuell deltaking av berørte medlemsstater, med alle nødvendige midler, som kan omfatte inspeksjon av anleggene og framgangsmåtene, ha bekreftet at kravene til kompetanse, utstedelse og godkjenning av sertifikater og føring av registre oppfylles fullstendig, og at et kvalitetsstandardsystem er innført i samsvar med regel I/8 i STCW-konvensjonen.
 4. Medlemsstaten må være i ferd med å inngå en avtale med den berørte tredjestat om at enhver vesentlig endring i ordningene for opplæring og utstedelse av sertifikater som fastsettes i samsvar med STCW-konvensjonen, meddeles umiddelbart.
 5. Medlemsstaten må ha innført de nødvendige tiltak for å sikre at sjøfolk som framlegger sertifikater for ledelsesfunksjoner med tanke på godkjenning, har tilstrekkelige kunnskaper om medlemsstatens sjøfartsregelverk som er relevant for funksjonene de har rett til å ivareta.
 6. Dersom en medlemsstat ønsker å supplere samsvarsvurderingen av en tredjestat ved å vurdere visse institusjoner for maritim opplæring, skal bestemmelsene i avsnitt A-I/6 i STCW-regelverket anvendes.
-

VEDLEGG III

DEL A

Opphevet direktiv med endringer

(som nevnt i artikkel 32)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/25/EF
(EFT L 136 av 18.5.2001, s. 17)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/84/EF bare artikkel 11
(EFT L 324 av 29.11.2002, s. 53)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/103/EF
(EUT L 326 av 13.12.2003, s. 28)

Kommisjonsdirektiv 2005/23/EF
(EUT L 62 av 9.3.2005, s. 14)

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/45/EF bare artikkel 4
(EUT L 255 av 30.9.2005, s. 160)

DEL B

Liste over frister for innarbeiding i nasjonal lovgivning

(som nevnt i artikkel 32)

Direktiv	Frist for innarbeiding
2002/84/EF	23. november 2003
2003/103/EF	14. mai 2005
2005/23/EF	29. september 2005
2005/45/EF	20. oktober 2007

VEDLEGG IV

SAMMENLIGNINGSTABELL

Direktiv 2001/25/EF	Dette direktiv
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2 innledende tekst	Artikkel 2 innledende tekst
Artikkel 2 første til fjerde strekpunkt	Artikkel 2 bokstav a)-d)
Artikkel 3-7	Artikkel 3-7
Artikkel 7a	Artikkel 8
Artikkel 8	Artikkel 9
Artikkel 9 nr. 1 innledende tekst	Artikkel 10 nr. 1 første ledd innledende tekst
Artikkel 9 nr. 1 bokstav a) og b)	Artikkel 10 nr. 1 første ledd bokstav a) og b)
Artikkel 9 nr. 1 bokstav c) første punktum	Artikkel 10 nr. 1 første ledd bokstav c)
Artikkel 9 nr. 1 bokstav c) annet punktum	Artikkel 10 nr. 1 annet ledd
Artikkel 9 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 10 nr. 1 første ledd bokstav d)
Artikkel 9 nr. 2 og 3	Artikkel 10 nr. 2 og 3
Artikkel 10	Artikkel 11
Artikkel 11	Artikkel 12
Artikkel 12	Artikkel 13
Artikkel 13	Artikkel 14
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artikkel 16
Artikkel 16 nr. 1 innledende tekst	Artikkel 17 nr. 1 innledende tekst
Artikkel 16 nr. 1 første til fjerde strekpunkt	Artikkel 17 nr. 1 bokstav a)-d)
Artikkel 16 nr. 2 innledende tekst	Artikkel 17 nr. 2 innledende tekst
Artikkel 16 nr. 2 bokstav a) 1) og 2)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav a) i) og ii)
Artikkel 16 nr. 2 bokstav b) og c)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav b) og c)
Artikkel 16 nr. 2 bokstav d) 1) og 2)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav d) i) og ii)
Artikkel 16 nr. 2 bokstav d) 3) i) og ii)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav d) iii) første og annet strekpunkt
Artikkel 16 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav e)
Artikkel 16 nr. 2 bokstav f) 1)-5)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav f) i)-v)
Artikkel 16 nr. 2 bokstav g)	Artikkel 17 nr. 2 bokstav g)
Artikkel 17	Artikkel 18
Artikkel 18 nr. 1 og 2	–
Artikkel 18 nr. 3 innledende tekst	Artikkel 19 nr. 1
Artikkel 18 nr. 3 bokstav a)	Artikkel 19 nr. 2
Artikkel 18 nr. 3 bokstav b)	Artikkel 19 nr. 3 første ledd
Artikkel 18 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 19 nr. 3 annet ledd
Artikkel 18 nr. 3 bokstav d)	Artikkel 19 nr. 4
Artikkel 18 nr. 3 bokstav e)	Artikkel 19 nr. 5
Artikkel 18 nr. 3 bokstav f)	Artikkel 19 nr. 6
Artikkel 18 nr. 4	Artikkel 19 nr. 7

Direktiv 2001/25/EF	Dette direktiv
Artikkel 18a nr. 1 første og annet punktum	Artikkel 20 nr. 1 første og annet ledd
Artikkel 18a nr. 2 første og annet punktum	Artikkel 20 nr. 2 første og annet ledd
Artikkel 18a nr. 3-5	Artikkel 20 nr. 3-5
Artikkel 18a nr. 6 første og annet punktum	Artikkel 20 nr. 6 første og annet ledd
Artikkel 18a nr. 7	Artikkel 20 nr. 7
Artikkel 18b	Artikkel 21
Artikkel 19	Artikkel 22
Artikkel 20 nr. 1 innledende tekst	Artikkel 23 nr. 1 innledende tekst
Artikkel 20 nr. 1 første og annet strekpunkt	Artikkel 23 nr. 1 bokstav a) og b)
Artikkel 20 nr. 2 innledende tekst	Artikkel 23 nr. 2 innledende tekst
Artikkel 20 nr. 2 første til sjetten strekpunkt	Artikkel 23 nr. 2 bokstav a)-f)
Artikkel 20 nr. 3	Artikkel 23 nr. 3
Artikkel 21	Artikkel 24
Artikkel 21a	Artikkel 25
–	Artikkel 26 nr. 1
Artikkel 21b første punktum	Artikkel 26 nr. 2 første ledd
Artikkel 21b annet punktum	Artikkel 26 nr. 2 annet ledd
Artikkel 22 nr. 1 første punktum	Artikkel 27 nr. 1 første ledd
Artikkel 22 nr. 1 annet punktum	Artikkel 27 nr. 1 annet ledd
–	Artikkel 27 nr. 1 tredje ledd
Artikkel 22 nr. 3 og 4	Artikkel 27 nr. 2 og 3
Artikkel 23 nr. 1 og 2	Artikkel 28 nr. 1 og 2
–	Artikkel 28 nr. 3
Artikkel 23 nr. 3	–
Artikkel 24 nr. 1 og 2	–
Artikkel 24 nr. 3 1) og 2)	Artikkel 29 bokstav a) og b)
Artikkel 25	Artikkel 30
Artikkel 26 første punktum	Artikkel 31 første ledd
Artikkel 26 annet punktum	Artikkel 31 annet ledd
Artikkel 27	Artikkel 32
Artikkel 28	Artikkel 33
Artikkel 29	Artikkel 34
Vedlegg I og II	Vedlegg I og II
Vedlegg III	–
Vedlegg IV	–
–	Vedlegg III
–	Vedlegg IV